

Paris, vi älskar dig

Om en turistupplevelse i kärlekens stad

#Paris #France #Germany

Paris är en av världens vackraste städer, särskilt när våren börjar, under de första dagarna i maj. Hela staden blommar, de första smekmånadsresenärerna anländer och staden är ännu inte så trång som den är på sommaren.

Det är förmodligen också vad ett tyskt par tänkte när de i början av maj gav sig iväg för att besöka Paris i en bekväm husvagn. Paret, som varit gifta i över trettio år, besökte några eleganta lokala restauranger när de väl hade anlänt till kärlekens stad. De tillbringade en hel del timmar med att träffa människor från hela världen vid uteserveringarna.

När de var halvvägs igenom sin fjärde flaska vin började kvällen långsamt bli sen. En taxi beställdes för att köra herr och fru G. tillbaka till husvagnen. Herr G. klev ur först, följd av sin fru som trasslat in sig i sina byxflikar. Hon snubblar och faller med ansiktet före på gångbanans betong. Hennes näsben krossades, enorma mängder blod flödade omedelbart och till synes oändligt. Fru G. skrek åt sin man och frågade honom varför han inte hade hjälpt henne ut ur bilen, där hon grät av smärta.

Några förbipasserande i Paris observerade vad som hade hänt och ringde omedelbart efter en ambulans, som anlände inom några minuter. Kort därefter anländer Paris-polisen till "brottsplatsen" med en extraordinär motivering. Båda förhöras separat i inspektör Clouseaud-stil, fru G. informerade omedelbart de förhörande polismännen och kvinnorna att hon bokstavligen inte talar ett enda ord franska. Parispolisen, å andra sidan, förklarar för henne att engelska är ett främmande språk som de helt skulle vägra att tala här. En officiell tolk beordrades att översätta fru G:s frågor först mycket senare.

Fortfarande i ambulansen försökte fru G. förklara att hennes man inte hade slagit eller misshandlat henne, men förgäves. De lokala Paris-passagerarna, som naturligtvis talade flytande franska, var mycket mer benägna att tro: de hade hört en kvinna skrika, och blodpölen på trottoaren är ett tydligt tecken på brutalt våld. Herr och fru G. fördes omedelbart var för sig till samma polisstation och låstes in i varsin

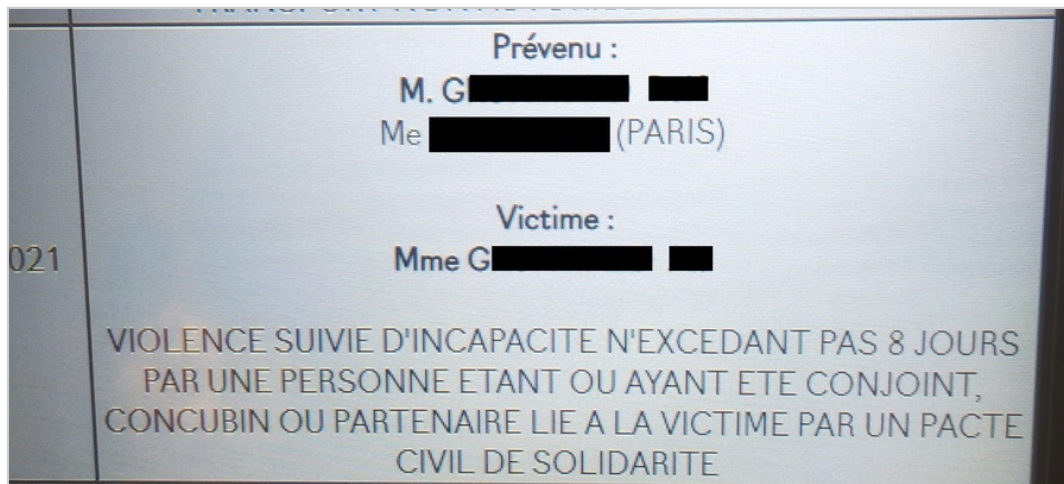
poliscell tills ärendet var utrett. Voila.

Även "offret" fru G. hamnar i en poliscell utan toalettpapper och smutsigt dricksvatten i cirka 48 timmar, tills man äntligen hittar ett vittne, efter vars vittnesmål fru G. omedelbart släpps. Hon undersöks två gånger av en läkare och transporteras för detta halvvägs genom staden på ett racerbilsliknande sätt.

Hon kunde bara se sin man när han passerade polisens fängelsekorridor, hon frågar när han släpps. Poliskvinnan förklarar för henne att han kommer att släppas "snart". Fru G. väntar, men ingenting händer. Hon kör tillbaka till husvagnen utan sin man och är traumatiserad av sin tillfälliga vistelse i fängelset. Hon ringer till sin dotter och son i det avlägsna Tyskland och till det tyska konsulatet, där hon får veta att hennes man har en domstolsförhandling om två dagar.

Hon googlar på Internet och får reda på att man kan straffas med upp till 5 års fängelse för våldshandlingar mot kvinnor här i Frankrike. Nästa dag går hon omedelbart till den tyska ambassaden, som skickar henne till det tyska generalkonsulatet. Där får hon vänta - eller snarare hänga - ett tag innan en kvinnlig konsultsanställd leende berättar för henne att hon inte kan göra så mycket åt fallet just nu - men att hon ändå önskar henne "lycka till". Ett lyckligt möte framför konsulatet hjälper fru G. att kämpa sig igenom de många utmanande språkfrågorna vid den centrala stadsdomstolen. Med en hel del tur och gudomliga sammanträffanden lyckas hon på något sätt hitta rättssalen i den helt nya domstolsbyggnaden i centrala Paris.

Där väntar hon till omkring kl. 19.00 på att hennes man, klädd i en lila fängelsetröja, ska föras in i rättssalen inför de tre kvinnliga domarna. Till slut är det hans tur. Fru G., som ombeds vittna som "offer", klagar omedelbart att hennes man aldrig har utövat något våld mot henne, varken nu eller under de senaste 30 äktenskapsåren eller så. Herr G., som också verkar traumatiserad, vittnar på samma sätt. Herr G:s kvinnliga offentliga försvarare sammanfattar fallet med stor empati och kräver att han omedelbart frikänns från alla anklagelser. Detta dock efter att den mycket parisiska åklagaren informerat en förvånad publik om att han skulle vilja se G. "straffad", även om det inte nödvändigtvis är med ett fängelsestraff. Något i stil med fyra månaders villkorlig dom skulle vara helt okej för honom.

Herr G. G. frikänns slutligen och frias från alla anklagelser efter några minuter då de tre kvinnliga domarna i Paris hade kallat till förhandling. Några timmar senare släpps han ut från högsäkerhetsfängelset mitt i natten, ungefär en timmes bilfärd från Paris centrum och efter totalt 5 dagars fängelsevistelse.

Paris, vi älskar dig.

<https://www.sun24.news/sv/paris-vi-aelskar-dig-om-en-turistupplevelse-i-kaerlekens-stad.html>